

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 aprilie 2008, ora 10

Ewald Frank

Fiți bineveniți, în Numele DOMNULUI. Noi am auzit cântări minunate, și Cuvântul care li se potrivește se află în Zaharia 10.1:

„Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară [sau: la timpul ploii târzii – trad. rev.!] Domnul scoate fulgerele, și vă trimite o ploaie îmbelșugată, pentru toată verdeața de pe câmp”.

Haideți să începem prin a cânta de pe aceste foi tipărite – sper că aveți cu toții câte una. Cântarea 15 – „Eu sunt eliberat”. [...]

Noi spunem AMIN la aceasta. Ne aflăm încă în valea lacrimilor, încă mai așteptăm schimbarea trupului nostru. Dar așa cum am spus-o de multe ori, mai întâi trebuie schimbat interiorul nostru – să primim o inimă nouă, un duh nou, o viață nouă. Dacă aceasta s-a produs, atunci va avea loc și schimbarea trupului.

Înainte ca fratele Daniel să ne citească un cuvânt scurt, de introducere, și înainte ca el să se roage cu noi, aș dori să vă transmit salutări. Ne salută fratele și sora Holviti, apoi avem salutări din România - sunt peste 80 de calculatoare conectate în diferite locuri. Transmisiunea de ieri n-a fost prea bună, dar avem și o veste bună: în cursul lunii aprilie, vom primi o linie nouă de la Telecom, ca să avem o capacitate de patru ori mai mare, la începutul lui mai. Dumnezeu s-a ocupat de aceasta și a dăruit har. Suntem recunoscători pentru tot. [Lucrurile] vin la vremea potrivită, când Dumnezeu dorește să le avem.

Acum, cântăm o cântare și-l rugăm pe fratele Daniel să vină în față și să ne salute. Ne bucurăm că au putut veni atât de mulți [frați] din România și Slovacia; și desigur, de aproape și de departe. Fiți bineveniți cu toții, și fie ca Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze astăzi. Nădăjduiesc că adunarea de azi să nu dureze la fel de mult ca ieri; să fie scurtă și puternică, deoarece Cuvântul Domnului poate fi și puternic.

Să cântăm o cântare. Cine propune una? [se cântă apoi se roagă frații – n.tr.] Amin. Mulțumesc. Puteți lua loc.

Azi vom asculta două cântări. Ieri seară l-am rugat pe fratele Jean Lambert să ne cante cel puțin două strofe din noua cântare în limba franceză. Data viitoare o vom cânta cu toții. Apoi, iubitul nostru frate Harry Schmidt va cânta și el o cântare împreună cu soția lui. Vino acum în față, te rog, Harry Schmidt, cu Hellene a ta. Și fratele Jean Lambert. Între timp poți întrerupe traducerea – vino te rog în față, și cântă-ne două strofe de cântare. Între timp aș dori să vă reamintesc Exod 20.24b:

„În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine, și te voi binecuvânta”.

Credeți că El va veni și va binecuvânta!

[se cântă – n.tr.]

Amin. Mulțumesc foarte mult. Este așa de frumos că-I putem cânta Domnului în toate limbile. Nădăjduiesc că toți frații și surorile ale căror limbi nu sunt atât de mult incluse sunt și ei binecuvântați. Știți cu toții ca de la balcon se traduce în 12 limbi, și toți cei prezenți pot fi binecuvântați, indiferent în ce limbă vorbește Dumnezeu cu ei.

Am primit telefoane din Nairobi, din Australia – multe telefoane – din Kinshasa. Frații s-au bucurat că transmisiunea a avut loc, chiar dacă a fost cu întreruperi.

Frați și surori, încă o dată bun venit, în Numele Scump al Domnului nostru. Am înaintea mea un bilețel – se întreabă dacă astăzi ar putea avea loc un botez. În locul acesta noi avem întotdeauna posibilitatea de a boteza, și ne bucurăm când frați și surori sunt gata să meargă pe calea ascultării, pe calea credinței.

Eu am notat o propoziție: se va fi meritat să fi crezut așa cum spune Scriptura. În acest context aș dori să citesc din Geneza 15.1:

„După aceste întâmplări, Cuvântul DOMNULUI a vorbit lui Avram într-o vedenie, și a zis: Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău, și răsplata ta cea foarte mare”.¹

¹ [sau: „și răsplata ta va fi foarte mare” – trad. germ.]

V. 6: „Avram a crezut pe DOMNUL, și DOMNUL i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire”.

Noi am auzit în cuvântul de introducere că prin făgăduințele date de Dumnezeu avem parte de natura dumnezeiască, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu are în sine natura divină. Așa cum cuvintele omenești conțin natura omului, tot așa Cuvântul lui Dumnezeu este duh și viață. Și supranaturalul este în Cuvântul lui Dumnezeu. În fiecare Cuvânt este o sămânță. Cuvântul este sămânța și germenele de viață din Cuvânt, din sămânță, se va descoperi.

Frați și surori, se va merita să credem făgăduințele acestui timp, se va merita să stăm de partea adevărului, se va fi merita să înotăm împotriva curentului, se va merita să nu plăcem oamenilor, ci să avem peste noi plăcerea lui Dumnezeu.

Miezul vestirii de ieri seară a fost că Dumnezeu este în Cuvântul Său. Iar când Cuvântul este în noi și noi suntem în Cuvânt atunci se împlinește Ioan 15,

„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele”.

Fiecare mlădiță are viața viței, și fiecare mlădiță aduce rodul viței – descoperă ce fel de viață este în viță. [Această] viață se descoperă prin roade. Domnul nostru a spus pe atunci că nu se pot culege struguri din măracini. Fiecare pom se cunoaște după roade. Pomul bun aduce un rod bun. Despre pomul bun se vorbește la singular.

„El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui”.

Fratele Branham a ținut o întreagă predică despre Pomul Miresei. Biserica poartă roada Duhului Sfânt – toate cele 9 roade ale Duhului se vor manifesta. Așa cum am subliniat-o ieri seară, aceeași viață care era în Răscumpărător, este în cei răscumparați – natura dumnezeiască. Iar în sfânta Scriptură avem aceste comparații. Prima comparație o avem în Cain și Abel: au fost două semințe diferite. Unul a urât iar celălalt a fost urât. Unul a ucis iar celălalt a fost ucis. La fel și cu Ismael și Isaac. Issac era un fiu făgăduit ca moștenitor iar Ismael era

un sălbatic – el era împotriva tuturor și toți erau împotriva lui. Este spus și în Galateni 3 și în Gal. 4, mai ales în v. 28-29

„Și cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul tot așa se întâmplă și acum”.

Să fiu sincer, ca un copil autentic al lui Dumnezeu să bârfească, să urască, el ar trebui să facă eforturi considerabile. Pur și simplu nu va putea. Dar sămânța cealaltă o poate face fără probleme, pentru că este natura ei. La fel și astăzi – unii cred așa cum zice Scriptura, ei sunt sămânța dumnezeiască, iar ceilalți cred răstălmăcirile, pentru că ei nu sunt sămânță divină. Oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea. Și credința noastră, credința noastră biblică este ceea ce câștigă biruință asupra lumii. Eu sunt convins că Biserica chemată afară acum va trebui să înoate împotriva curentului. Cineva a spus că [peștele] care nu înoată împotriva curentului n-are viață. Un pește de la suprafața apei, dus de curent, este mort. Dacă veți privi în apă, cei ce sunt vii înoată împotriva curentului. Sarcina și privilegiul tuturor credincioșilor a fost să înoate împotriva curentului. De ce? Pentru că ei s-au pus de partea lui Dumnezeu.

De asemenea, noi am făcut ieri și următoarea comparație: această concordanță - această armonie dumnezeiască între Vechiul și Noul Testament, în ceea ce privește slujbele date de Dumnezeu, care au prevestit planul de mântuire, ascunzându-l, astfel încât la vremea potrivită să poată fi descoperit. Fie că a fost vorba de Noe, cu care Dumnezeu a făcut un legământ punând curcubeul în nori ca semn al legământului, vizibil pentru toți... „Nu voi mai lovi pământul cu un potop” – fie că a fost vorba de Avraam care a primit ca semn al legământului tăierea împrejur, (și toți cei ce făceau parte din casa israeliților, fie că a fost vorba de străini sau de cei ce aparțineau turmei alese, trebuiau tăiați împrejur) – tăierea împrejur era o poruncă dumnezeiască și trebuia să amintească de păcatul de la început, din grădina Edenului. Așa cum Eva trebuia să nască dureros copii, cum a spus-o Domnul nostru, tot așa mai târziu a fost arătat în ce a constat ruperea legământului cu Dumnezeu, și anume prin zămislire (naștere) carnală (firească). Apoi ne este arătat cum a fost refăcut legământul cu noi, și anume prin zămislirea din Duhul.

„Duhul Sfânt Se va pogori peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”.

De aceea spune Domnul nostru în Ioan 3:

„Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh”.

Eu am mai spus următoarele și mai înainte: atât în ebraică cât și în greacă există un singur cuvânt pentru „zămislire” și „naștere”. Un singur cuvânt, același cuvânt și pentru „zămislire” și pentru „naștere”. Când se referă la bărbat, este zămislire, când se referă la femeie, este naștere. Nu vrem să intrăm azi în detalii, dar atâta știm, și anume că numai cine este născut din Dumnezeu are viața veșnică și posedă firea [natura] dumnezeiască. Deviza mea pentru astăzi este: „se va merita să fi stat în tăcere înaintea lui Dumnezeu”, nu să ne împotrivim, nu să ne răzvrătim, ci să primim Cuvântul descoperit direct de Dumnezeu.

Noi am subliniat și acest lucru foarte clar. Întemeierea Bisericii nou testamentare a fost o lucrare a lui Dumnezeu. N-a întemeiat-o Petru, ci Dumnezeu Însuși, prin turnarea Duhului Sfânt, așa cum a strigat Ioan Botezătorul, în slujba lui:

„eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine... El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”.

Apoi urmează Luca 24:

„rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus”... „și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului”.

Apoi citim în Fapte 2 că, atunci când s-a împlinit vremea, s-a întâmplat. Iar Petru a fost întrebat: „Ce să facem?” ca să fim mântuiți... El a dat răspunsul:

„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre”.

Nu ca să primim iertarea: aceasta am primit-o prin puterea sângelui Mielului. Dar este necesară și confirmarea din partea din partea noastră, astfel că noi încheiem legământul unui cuget curat cu Dumnezeu și mărturisim că am fost răstigniți împreună cu Hristos, că am murit împreună cu El. Apoi, conform Romani 6, suntem îngropați împreună cu El prin botez în moartea Lui, ca să avem parte de viața Lui de înviere. Oricine nu se lasă botezat biblic va avea mari probleme.

De asemenea, în această legătură poate fi spus că Dumnezeu n-a ținut seama de vremurile de neștiință, când Cuvântul lui Dumnezeu a fost răstălmăcit și când oamenii n-au avut o orientare directă de Sus ci depindeau de cunoștința omenească. Astăzi noi nu mai depindem de cunoștință, ci de descoperire, după cum a fost promis: *„pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește”*, prin descoperire. Apoi citim *„mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii”*. Acestea aparțin împreună – chemarea afară este în legătură cu despărțirea, cu curățirea, cu sfințirea, astfel ca noi să putem deveni din nou Templul lui Dumnezeu, locul de descoperire a lui Dumnezeu aici pe pământ, în care poate să aibă loc lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu. Da, acolo se va și întâmpla. Domnul i-a spus lui Avraam: *„răsplata ta va fi foarte, foarte mare”*. De ce? *„Tu ai crezut făgăduința pe care ți-am dat-o”*. Iar răsplata pentru că l-am crezut pe Dumnezeu, vine, va fi foarte mare. Fiți siguri de asta. Așa cum a fost răsplătit Avraam, tot așa întreaga sămânță a lui Avraam va fi răsplătită. Oameni care L-au crezut pe Dumnezeu, care n-au privit la lucrurile firești, care n-au privit la lucrurile vizibile, care n-au privit la lucrurile pieritoare, care n-au privit la ei înșiși, n-au privit la soțiile lor. Sara era în vârstă, avea 90 de ani, Avraam avea 100 atunci când s-a împlinit făgăduința. Dar nu aceasta-l interesa pe el: Dumnezeu era răspunzător pentru împlinirea celor promise de El. Astăzi este la fel. Responsabilitatea pentru împlinirea Scripturii nu este a unui profet sau a unui apostol sau a cuiva trimis de Dumnezeu, ci este a lui Dumnezeu. Și Dumnezeu poate face mai mult decât putem noi pricepe sau cere. În acest context aparține Cuvântul din Matei 10.40, pentru noi care în aceste zile am avut marele privilegiu de a crede și de a auzi Cuvântul profeției și de a ne fi descoperit prin harul lui Dumnezeu.

Și toți știm că ceilalți dau din cap crezându-ne naivi pentru că noi credem așa cum zice Scriptura și nu credem cum au crezut ei

vreme de multe generații. Ce s-a crezut de-a lungul generațiilor trecute este un lucru, iar ce-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său este un lucru total diferit. Noi nu privim spre ceea ce-au hotărât bisericile sau denominațiile că ar trebui crezut, ci pe noi ne interesează, așa cum a spus Domnul nostru, „cine crede în Mine așa cum zice Scriptura”. Și Dumnezeu ne-a lăsat Vechiul și Noul Testament și a trimis apostoli și profeți care să ne arate și să ne predice tot planul lui Dumnezeu, cum a spus-o Pavel în Fapte 20.27,

„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu”.

În Matei 10, în v. 40-41, Domnul nostru a spus ceva foarte deosebit despre cei pe care-i trimite El.

„Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine”.

Este ceva foarte puternic. Nouă ne este dat să alegem. „Cine vă primește pe voi”. Fiecare poate să decidă pentru sine dacă primește pe un slujitor al lui Dumnezeu sau dacă-l respinge. Celor care-l primesc le spune în v. 41:

„Cine primește un profet, în numele unui profet, va primi răsplata unui profet; și cine primește pe un om neprihănit, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit”.

Haideți să mergem cu aceasta la Cuvântul deosebit din Mat. 23.34:

„De aceea, iată, vă trimit profeți, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omori și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prizoni din cetate în cetate”.

Profeții autentici, trimișii autentici ai Domnului au fost întotdeauna prizoniți, uciși și răstigniți pentru că au purtat mesajul divin care nu se potrivește în programul religios dintr-o anumită perioadă. Și tot ce nu este în concordanță cu ceea ce recunosc toți oamenii, este respins, nu este primit. Dar după aceea Domnul dă, în același capitol, în v. 37, o avertizare foarte serioasă:

„Ierusalime, Ierusalime, care omori pe profeți și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine!”

Nu evangheliștii sunt uciși sau omorâți cu pietre; ei nu sunt respinși, nu! Ei sunt lăudați de toți, și sunt primiți. *„Ierusalime, Ierusalime!”* „Biserică, Biserică; Biserică a lui Isus Hristos, care ucizi pe profeți și omori cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ai vrut!” Oamenii erau legați de crezurile lor, ale cărturarilor și fariseilor și saducheilor... Domnul a adus mesajul, și despre El se spune că a venit la ai Săi și aceștia nu L-au primit. Apoi El a trimis profeți, bărbați ai lui Dumnezeu, iar aici El spune: *„Ierusalime, Ierusalime, care omori pe profeți!”*

Făgăduința din Maleahi, ultimele versete,

„Iată, vă voi trimite pe profetul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”

este în legătură cu vremea sfârșitului. Este cea mai importantă făgăduință pentru Biserica lui Isus Hristos. Și dacă citiți cu precizie cuvântul din Maleahi, acolo mai spune:

„Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb, rânduieli și porunci, pentru tot Israelul!” - Mal. 4.4.

Moise a avut sarcina de a vesti Israelului Legea. În Noul Testament, neamurile sunt numite „fără lege”, pentru că n-au avut Legea. Dumnezeu a dat Legea și făgăduințele Israelului, poporul Său, al vechiului legământ. Pe vremea aceea Dumnezeu n-a făcut cu nicio națiune vreun legământ, ci doar cu poporul Său ales, chemat afară, Israel. Lucrul acesta ne conduce înapoi la Avraam, care L-a crezut pe Dumnezeu, la Isaac, care L-a crezut pe Dumnezeu, la Iacov, care L-a crezut pe Dumnezeu și după aceea a venit schimbarea, din Iacov înșelătorul, în Israel, Cel ce luptă cu Dumnezeu. El a avut legătura cu Dumnezeu, s-a luptat cu Îngerul până când a biruit, până când a răsărit soarele și până când Domnul i-a vorbit: *„Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel”*.

Deci, Dumnezeu a ales în Vechiul Testament un popor natural, firesc. Cred că în ultimul capitol din cărțile lui Moise a fost anunțat că Dumnezeu va binecuvânta toate popoarele pământului. În Deut. 33-34, puteți citi despre faptul că Dumnezeu va binecuvânta toate națiunile și atunci Israel va fi gelos pentru că Dumnezeu a ales oameni și dintre neamuri și i-a sfințit.

Dar haideți să revenim la tema noastră principală: se va merita – pentru mine, pentru voi, pentru noi toți. Se va merita că noi, în acest timp, ne punem de partea lui Dumnezeu. În această legătură citesc acum câteva versete, ca să vedem că credincioșia va fi răsplătită. Luca 6.22:

„Ferice de voi, când oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocări, și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului!”

Întrebare: ce este mai important, să rămânem în legătură cu oamenii, sau în legătură cu Dumnezeu? Lăsați-i să ne dea afară din toate denomițiile – câtă vreme putem să fim în Biserica lui Isus Hristos, este bine. Căci aici spune: „*Ferice de voi!*” În predica de pe munte avem nouă „fericiri”. Aici avem din nou una: „*Ferice de voi, când oamenii vă vor urî!*” Da, noi deja am trăit-o, și am trăit-o dureros. „...*vă vor izgoni dintre ei*”². La ce ne folosesc comunitățile acestea, [tovărășia oamenilor], chiar dacă sunt împodobită atât de frumos din punct de vedere religios? Noi suntem chemați, rânduți, aleși să fim în părtășia Duhului, în legătură cu Dumnezeu. Ca Biserică a lui Isus Hristos, noi am fost chemați afară pentru un scop care rămâne în veci.

Apoi desigur, de aceasta aparține

„vă vor ocări, și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului!”

Eu n-aș fi fost prigonit, aș fi dus o viață frumoasă, dar din pricina celor aleși sunt gata să port și mai multă ocară decât până acum, dacă toți ar ajunge la țintă, și dacă se împlinește ceea ce am trăit în ianuarie 1981: mi-a fost arătată o mulțime nenumărată, care a fost

² sau: „vă vor izgoni din comunitățile lor” – trad. germ.

răpită. Toți erau îmbrăcați în haine albe, erau tineri, și am fost duși Sus.

Frați și surori, scopul vestirii din timpul acesta prezent este pregătirea și desăvârșirea Bisericii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Apoi, în v. 23 Domnul nostru spune:

„Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie; pentru că răsplata voastră este mare în cer”.

Pe pământ noi suntem batjocoriți, respinși. Domnul spune *„Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie”*. Da, este ceva extraordinar. Dacă suntem batjocoriți, dacă suntem izgoniți din tovărășia lor, dacă ei leapădă numele nostru, atunci bucuria noastră ar trebui să fie mare. Și cu această bucurie avem făgăduința că răsplata noastră este mare în cer. „Avraame, tu M-ai crezut. Răsplata ta va fi foarte mare. Popor al lui Dumnezeu, sămânță a lui Avraam, tu M-ai crezut, ai suferit toată batjocura, toată ocara, și răsplata ta va fi mare, pentru că ai primit pe cei trimiși de Dumnezeu. Dar pentru că i-ai primit și ai purtat ocara împreună cu ei, vei primi aceeași răsplată cu profeții”. Amin. De mai mult nici nu avem nevoie. Mie îmi ajunge. Să primesc răsplata profetului Isaia, ar fi frumos. Mi-ar place să primesc și răsplata fratelui Branham. Pentru că ei au fost slujitori ai lui Dumnezeu, au fost batjocoriți.

Haideți să recitim v. 23:

„Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie; pentru că răsplata voastră este mare în cer”.

Eu am spus-o întotdeauna: eu renunț la orice altă răsplată – răsplata mea să fie faptul ca toți cei ce ascultă și cred Mesajul lui Dumnezeu în acest timp, să fie împreună cu mine la Domnul. Răsplată mai mare nu vreau.

Ce răsplată va primi Isaia? Ce răsplată vor primi toți profeții? Ce răsplată va primi Ioan Botezătorul? Răsplata este răsplata Domnului nostru – și anume că toți au fost împăcați cu Dumnezeu, că toți au primit Cuvântul descoperit și pe slujitorii lui Dumnezeu și după aceea noi toți suntem mulțumiți. Atunci răsplata celor trimiși va fi aceeași cu răsplata celor ce i-au primit pe cei trimiși. Și împreună cu

Avraam, Isaac și Iacov vom sta la masă și vom sărbători cina Domnului.

În Luca 10 avem de asemenea o afirmație în această direcție. Luca 10 de la v. 22-24:

„Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.” Apoi S-a întors spre ucenici, și le-a spus de o parte...”

Prima parte a fost adresată mulțimii. Poate că au fost adunați acolo mii de oameni. Dar după aceea El se adresează ucenicilor Săi, într-un mod deosebit:

„Ferice de ochii care văd lucrurile, pe care le vedeți voi! Căci vă spun că mulți profeți și împărați au vrut să vadă ce vedeți voi, și n-au văzut, să audă ce auziți voi, și n-au auzit””.

Frați și surori, nu se potrivește acest Cuvânt și vremii noastre? Ce binecuvântare pentru noi că putem auzi ceea ce a hotărât Dumnezeu înaintea întemeierii lumii. El ne-a condus în tainele adânci ale Cuvântului și planului Său. Câte generații au trecut și oamenii n-au văzut ceea ce vedem noi, n-au auzit ceea ce auzim noi... Noi suntem un popor privilegiat, o generație care a căpătat îndurare de la Dumnezeu, înaintea revenirii lui Isus Hristos, care are privilegiul de a vedea împlinirea profeției biblice la toate nivelurile, iar în special, accentul este pus pe Cuvântul făgăduinței pentru Biserică. Noi am subliniat și acest lucru de multe ori: câți nu vorbesc despre Israel, câți nu vorbesc despre împlinirea profeției biblice... Dar cine scrie despre făgăduință, astfel ca noi să avem parte de natura divină, ca noi să avem parte de ceea ce a legat Dumnezeu de această făgăduință, și anume ca inimile copiilor lui Dumnezeu să fie întoarse la ceea ce a fost învățat și făcut la început? [Cine scrie despre faptul că] înainte de revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, trebuie să aibă loc o reșezare, astfel ca totul să fie așezat din nou înaintea lui Dumnezeu? Toți trec pe lângă aceasta. De aceea Domnul se întoarce spre ucenicii Săi. În ambele cazuri se folosește același cuvânt: ucenic sau elev. Noi stăm la picioarele Domnului nostru și ascultăm cuvintele Sale. El este Învățătorul iar noi suntem frații. Și suntem învățați din Cuvântul lui Dumnezeu prin

Duhul Sfânt. Nu stăm la picioarele unui Gamaliel, nu stăm la picioarele unei școli biblice sau ale unui seminar, ci stăm cu adevărat la picioarele Domnului nostru. Și putem aparține celor despre care este scris: „cine are urechi de auzit, să audă ce spune Duhul bisericilor”.

În Ioan 4 avem cuvântul binecunoscut – un cuvânt așa de adânc, al Domnului nostru. V. 31. Haideți să fim cinstiți, chiar dacă toate cuvintele ne sunt cunoscute, Domnul Dumnezeu ne vorbește din nou prin Cuvântul Său, și ne călăuzește întotdeauna mai adânc în Cuvântul Său. Aici (Ioan 4 de la v. 31) avem legătura cu hrana, cu voia lui Dumnezeu și cu împlinirea lucrării lui Dumnezeu:

„În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănânce, și ziceau: Învățătorule, mănâncă!” Dar El le-a zis: „Eu am de mâncat o mâncare, pe care voi n-o cunoașteți.” Ucenicii au început să-și zică deci unii altora: „Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?”

A fost o conversație foarte firească, era vorba despre foame, despre hrană firească. Apoi Domnul nostru spune:

„Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis, și să împlinesc lucrarea Lui”.

Despre aceasta este vorba astăzi. Profeții din Vechiul Testament au vestit ce se va întâmpla, L-au vestit pe Răscumpărător, apoi a urmat împlinirea. Iar aici Îl vedem pe Domnul nostru împlinind lucrarea pentru care a fost trimis, pentru care a venit. Apoi, în v. 35,

„Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș?”

Vedeți, Domnul nostru vorbește foarte firesc. Dar după aceea urmează supranaturalul:

„Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii, și priviți holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriș”.

Mai erau patru luni până la seceriș, și Domnul conduce discuția în domeniul duhovnicesc.

„Ridicați-vă ochii, și priviți holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriș. Cine seceră, primește o plată, și strânge rod pentru viața veșnică; pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în același timp. Căci în această privință, este adevărată zicerea: „Unul seamănă, iar altul seceră“.

Conform Mat. 13, Semănătorul a semănat sămânța cea bună. Copiii lui Dumnezeu sunt sămânța care a răsărit, grâul, iar El este bobul de grâu. Toți copiii lui Dumnezeu sunt grâul deplin din spic. Și Domnul nostru spune „Holdele sunt coapte, strângeți rodul, ca ambii să se bucure: și semănătorul, care a însămânțat, și și cel ce seceră”.

Acum, v. 38:

„Eu v-am trimis să secerați acolo unde nu voi v-ați ostenit; alții s-au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor”.

Da. Noi n-am avut nicio contribuție. Fiți sinceri: cu ce am fi putut contribui noi ca să devenim credincioși, ca să credem ce și cum zice Scriptura. Nu este numai har? Nu este totul un dar pe care l-am primit noi de la Domnul? În 2 Ioan 7 – și cu aceasta vom închide acest subiect – găsim din nou gândul despre răsplătă, despre răsplata deplină.

„Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine³ în trup. Iată amăgitorul, iată Anticristul!”

Nu putem intra acum în detalii. În epistolele lui Ioan găsim ambele lucruri: oricine nu mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este un antihrist, apoi oricine nu mărturisește că Isus Hristos va veni în același fel precum a urcat la cer este, de asemenea, un antihrist. Și acesta este un cuvânt foarte important. Chiar și în cadrul mesajului sunt oameni care spun că Domnul ar fi venit deja. De câte ori s-o mai spun, răspunsul meu a fost întotdeauna același: când vine Domnul, eu plec. Când vine Domnul, morții în Hristos vor învia iar noi care suntem în viață vom fi schimbați, iar cine pretinde că Domnul a venit

³ „va veni” – trad. germ.

deja, ori nu este normal, ori și-a pierdut total orientarea. Dacă este scris în Biblie în Fapte 1.11

„Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”

atunci acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, și este dat pentru orientarea noastră. Dacă Domnul va veni ca Fiu al omului și va ședea pe scaunul de domnie al Slavei sale și toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui, aceasta este o cu totul și cu totul altă venire. Iar dacă El vine ca Înger al Legământului, cu cartea deschisă în mâna Lui, când coboară și Își pune un picior pe pământ și unul pe mare și Își ridică mâna jurând pe Cel ce trăiește în veci, că nu va mai fi nicio zăbavă – aceasta este o cu totul și cu totul altă venire. Noi așteptăm revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, care va reveni tot așa cum a urcat la cer.

Frați și surori, scumpi prieteni, tot așa cum nu putem suporta vestirea învățăturile false, indiferent că este vorba de învățături din denotații, din istoria Bisericii, noi trebuie să spunem același lucru – același lucru este valabil pentru toți cei care au deviat de la Cuvânt, care nu privesc în Cuvântul lui Dumnezeu și care fac [anumite învățături] din afirmațiile fratelui Branham. Aceștia ajung la cele mai diverse concluzii, care nu sunt adevărate și sunt lipsite de noimă. Biserica lui Isus Hristos este rânduită să creadă Cuvântul așa cum este scris, fără să adauge ceva. Putem citi despre acest lucru și în Apocalipsa 22, și acest verset aș dori să-l citesc în această legătură, pentru că și aici spune că Domnul va veni și că răsplata Lui este cu El. Apoc. 22.12:

„Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul.” V. 16: „Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici”.

Frați și surori, în ultima scrisoare circulară a trebuit să subliniez, cu mare durere, că descoperirile lui Dumnezeu nu vin printr-o soră într-o casă particulară, ci în Biserica Dumnezeului Celui viu. Tot ceea ce vine de la Dumnezeu se întâmplă în Biserică, nu în vreo

casă particulară unde oamenii „fabrică” ceva, apoi numesc aceasta „descoperire”, ci înaintea lui Dumnezeu, în Biserică. Citim din nou:

„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață”.

Urmează făgăduința:

„Și Duhul și Mireasa zic: “Vino!””

Mai întâi Domnul vorbește Bisericii, în Biserică, apoi Mireasa este chemată afară, și după aceea Mirele și Mireasa vorbesc în același fel, prin Duhul.

„Și Duhul și Mireasa zic: “Vino!” Și cine aude, să zică: “Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!”.

Apoi, în v. 18, este scris:

„Mărturisesc oricui aude cuvintele profeției din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta”. – „cuvintele profeției din cartea aceasta”.

Să citim din 2 Petru 1. Aici se pune accentul pe Cuvântul profeției. 2 Pet. 1. Din pricina timpului citesc numai de la v. 19:

„Și avem cuvântul profeției făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte...”

Acest Cuvânt profetic ne aparține. Nu numai că l-am auzit, ci l-am și primit, l-am purtat în inimile noastre. Noi am primit cuvântul profeției...

„...la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre”.

Vă rog să ascultați acum cu atenție ce este scris în următoarele două versete:

„Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o profeție din Scriptură nu se tâlcuiește singură”⁴.

Și în ceea ce privește profețiile Scripturii ni se spune:

„Căci nici o profeție n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt”.

Și lucrurile vorbite sunt Cuvântul lui Dumnezeu, inspirat de Duhul Sfânt. Deci, aceasta este rânduiala divină pentru Biserică. Dezordinea [neorânduiala] se referă la cei ce s-au despărțit de Biserică, și aceștia sunt cei care cred că au daruri, dar care îi înșală pe oameni. Să fie auzit astăzi în toată lumea: Dumnezeu a pus în Biserică apostoli, profeți, păstori, învățători și evangheliști. Așa este scris în epistola către corinteni și de asemenea în Efeseni 4. Avem apoi 1 Cor. 12, 1 Cor. 14 [unde este descris] cum lucrează cele nouă daruri ale Duhului în Biserică – nu altundeva, prin vreo „soră duhovnicească” în vreo casă particulară, cum s-a întâmplat în trecut în estul și vestul acestei țări. Darurile Duhului sunt date pentru zidirea Bisericii, nu pentru distrugerea ei, și sunt folosite în cadrul Bisericii.

Fratele Branham a subliniat și folosirea darurilor Duhului – el a spus că, în Vechiul Testament, marele preot avea pieptarul – cele 12 seminții ale lui Israel simbolizate prin pietrele prețioase – și oricine avea un vis sau o descoperire trebuia să vină la Templu; nu-i era permis să stea acasă, ci trebuia să vină la Templu și să stea înaintea pieptarului, numit „lumină și desăvârșire” – URIM și TUMIM. Dacă cele spuse erau corecte, dacă visul era adevărat, atunci trebuia relatat și lumina strălucea într-un mod supranatural, confirmând că spusele bărbatului sau ale femeii respective erau corecte, erau de la Dumnezeu. Dacă, însă, venea cineva și pietrele rămâneau întunecate, însemna că Dumnezeu refuza să răspundă. Dumnezeu poate să-Și confirme numai Cuvântul Său. El poate să confirme doar ceea ce vine de la El. Atunci

⁴ „nicio profeție din Scriptură nu este interpretarea cuiva” – traducere revizuită

oamenii trebuia să plece rușinați, pentru că spusele lor nu erau corecte, nu erau în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său, ci ei vorbiseră după închipuirea lor. Puteau să plece, și de fapt ei n-aveau nimic de spus.

Citesc din profetul Ezechiel numai două sau trei versete. Se vorbește aici despre acele profetese particulare: cap. 13.17-18, 22-23:

„Iar tu, fiul omului, întoarce-ți privirile împotriva fiicelor poporului tău, care profeteșc după gustul inimii lor, și profetește împotriva lor!”

Dacă eu trebuie să fac astăzi lucrul acesta, atunci vă rog, nimeni să nu-mi spună că am vreun interes particular ca s-o fac. Eu nu sunt aici în numele meu și nu apar o lucrare personală, ci este vorba ca poporul lui Dumnezeu să fie scăpat de cei care mint și care duc în rătăcire, și să fie adus înapoi la Dumnezeu și la Cuvântul Său, înapoi la Biserica Dumnezeului celui viu, astfel ca „lumina și desăvârșirea” să poată fi confirmate, și lumina să fie confirmată de Lumină.

Aici, profetul trebuia să profetească împotriva fiicelor poporului, care profeteau după inima lor și se autoproclamau profetese. Aceasta este o sarcină grea, foarte grea. V. 18 spune:

„Spune: Așa vorbește DOMNUL Dumnezeu: ,Vai de cele ce cos perinițe⁵ pentru subsuori, și fac mahrame pentru capetele oamenilor de orice mărime, ca să prindă suflete!”.

Dumnezeul meu, „ca să prindă suflete”.

„Socotiți că veți prinde sufletele poporului Meu, ca să vă păstrați cu viață sufletele voastre?”.

Toți cei care le cred, le urmează și cred că totul este în regulă. Iar cei care li se împotrivesc, sunt îndepărtați de către aceste fiice, dar apoi ei sunt apropiați de Domnul.

⁵ banderolă, talisman (învelit), filacterii false, banderolă fermecată

„Pentru că întristați prin minciuni inima celui neprihănit, când Eu însumi nu l-am întristat, și pentru că întăriți mâinile celui rău ca să-l împiedicați să se lase de calea lui cea rea, făgăduindu-i viața, - de aceea nu veți mai avea vedenii înșelătoare, și nu veți mai rosti profeții”.

Ele au doar închipuiri, care sunt numite apoi vedenii, și de fapt totul este o minciună. Și aici se spune:

„...nu veți mai avea vedenii înșelătoare, și nu veți mai rosti profeții. Voi scoate din mâinile voastre pe poporul meu, și veți ști că Eu sunt DOMNUL”.

A sosit clipa, și eu nu-mi cer scuze, ci o spun clar și deschis în acest loc rânduit de Dumnezeu, din care Cuvântul nu este auzit doar în țara aceasta, doar în orașul acesta, ci este auzit în toată lumea, o spun cu mare durere și vă cer să judecați singuri. Poate acum este ceva personal, dar nu contează: ce părere aveți despre o profeție în care i s-a spus fiicei acestei femei: „Pentru că nu te-ai despărțit atunci de soțul tău, de aceea Eu te despart de el, și vei trăi”. În primul rând este total împotriva Scripturii. Fiica era pe moarte, de cancer, făcuse chimioterapie, nu mai putea să stea în picioare, nu mai putea să umble. Și totuși, din cauza mamei sale, a înaintat divorțul la tribunal. Au trecut 15 luni și ea n-a mai vorbit nimic cu soțul ei. Acesta n-a mai văzut-o, n-a avut voie s-o mai viziteze... Și ea a murit, în decembrie, iar acum sunt zece ani de atunci. Ea a murit neîmpăcată, pentru că mama i-a profețit să se despartă de soțul ei apoi să divorțeze, ca să fie vindecată. Vă puteți închipui ce a însemnat pentru mine acest lucru, și ceea ce încă mai înseamnă. Până în ziua de azi, nepoții și fiul ei sunt de părere că aceasta a venit de la Dumnezeu. Și toți care n-au crezut-o, au fost [socotiți] vinovați pentru că această fiică a murit, lăsând în urmă patru copii, deoarece soțul ei n-a vrut să divorțeze. Asta să fie descoperire? Și toți o cred!?

Frați și surori, a sosit clipa ca toate aceste femei care au profețit după gusturile inimii lor, (care n-au făcut altceva decât că au provocat confuzie, fie în est, fie în vest, încât toți știu despre aceste lucruri) să știe că Domnul binecuvântează numai ÎN Biserica Lui, și că vorbește numai ÎN Biserica Lui, și că toți trebuie să stea înaintea lui Dumnezeu

în cadrul Bisericii, ca să aibă loc judecata, [și să se constate] dacă lucrurile vin sau nu vin de la Dumnezeu.

Frați și surori, mai multe nu doresc să spun azi. În încheiere, aduc aceste lucruri în legătură cu ceea ce am subliniat la început: „răsplata ta va fi foarte, foarte mare”. De ce va fi mare răsplata lui Avraam? Pentru că el a crezut, pentru că a ascultat, pentru că a făcut ceea ce i-a poruncit Domnul, și a fost găsit în voia lui Dumnezeu. Chiar și Isus Hristos, în Matei 1.1 a fost numit Fiul lui Avraam.

Deci, să credem așa cum zice Scriptura, și să verificăm toate lucrurile. Este foarte ciudat că asemenea oameni nu verifică nimic, ci, așa zisele profetese sunt puse mai presus de Dumnezeu, mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu și acesta nu mai este valabil, ci valabilitate are doar ceea ce spun aceste femei.

Apoi, reprezentatul „VOICE OF GOD” tocmai a fost în România și a încercat să spună și să facă acolo unele lucruri. Frați și surori, a sosit clipa: „vorbește împotriva acelor femei”. Ele stau acasă și-i înșală pe oameni, și nu fac altceva decât confuzie și nenorociri în familii și în oricine vine în legătură cu ele. Cine rămâne în Biserica Dumnezeului Celui viu – chiar dacă este criticat, există totuși o nădejde. Dumnezeu niciodată nu osândește doar, ci El spune ce nu este corect apoi ne arată cum să ne smerim înaintea Lui, cum să îndreptăm acele lucruri care nu sunt în ordine. Dorința Domnului este ca noi, ca Biserică, să punem la inimă lucrurile ce privesc Biserica⁶ și să-L rugăm pe Dumnezeu să intervină – chiar dacă va trebui s-o facem cu post și rugăciune. Fiecare să fie călăuzit să se roage, ca Dumnezeu să-Și îndrepte Fața spre noi, să vină din nou în mijlocul nostru, ca tot blestemul, tot ceea ce a fost, să fie luat și Dumnezeu să poată binecuvânta din nou.

Acum, cu privire la toți cei ce doresc să fie botezați: desigur că ați auzit și ați citit că sfânta Scriptură spune:

„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre”.

Petru n-a dat o explicație lungă, n-a ținut o lungă predică de învățătură. Toți cei ce au crezut, în număr de trei mii, au fost botezați

⁶ Adică problemele Bisericii să fie pe inima noastră.

în aceeași zi și au fost adăugați Bisericii. Fie ca prin harul Său, să se întâmple ca toți cei ce încă nu sunt botezați biblic și nu sunt sub influența divină, să aibă astăzi posibilitatea... și dați-mi voie s-o spun clar: este foarte important sub ce influență suntem noi. Noi trebuie să stăm sub influența divină a Cuvântului – numai așa ne este descoperit Cuvântul; și să avem credința, să acceptăm botezul în concordanță cu Cuvântul, să fim botezați biblic, prin scufundare, în Numele Domnului Isus Hristos. Aceasta este învățătura biblică pentru noi toți. Și eu sunt convins că toți cei ce sunt din Dumnezeu vor asculta glasul lui Dumnezeu și vor împlini toată dreptatea, din toată inima lor, și vor fi botezați.

Vă log, luați cu voi cuvântul de introducere din Gen. 15.1: „Răsplata ta va fi foarte mare. Tu M-ai crezut, te-ai încrezut în Mine. Răsplata ta va fi foarte mare”.

Scump frate, scumpă soră, răsplata voastră va fi foarte mare. Răsplata noastră va fi cea răsplată primită de toți cei trimiși de Dumnezeu, apostoli sau profeți. Și toți cei ce i-au primit și i-au crezut vor fi binecuvântați și vor fi răsplătiți de Domnul Dumnezeu. Aceasta este răsplătirea pe care ne-a dăruit-o iubitul nostru Domn, prin moartea Lui de pe crucea Golgotei. El a semănat sămânța. Noi am venit în seceriș [sau: suntem trimiși să secerăm – n.tr.], și suntem cele dintâi roade ale secerișului. Pentru aceasta Îi mulțumim din toată inima lui Dumnezeu. Fie ca El să vă arate Cuvântul în toate legăturile.

O spun cu o tristețe interioară: eu nu reușesc întotdeauna să aduc totul așa cum aș dori. După cum am spus ultima dată, purtătorul Cuvântului îmbătrânește și devine slab, dar Cuvântul este întotdeauna nou [proaspăt] și plin de putere. Deci, nu volumul, ci Cuvântul în sine [contează]. Eu simt acest Cuvânt în inima mea. Voi nu ați primit doar mesagerul ci și Mesajul, Cuvântul lui Dumnezeu este în voi, a fost pecetluit prin Duhul Sfânt.

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți și să fie cu noi. Amin. Ne ridicăm și cântăm, dacă nu ne vor cânta surorile o cântare, ca invitație, astfel ca toți cei ce doresc să-și dedice Domnului viețile lor, să aibă această posibilitate.

Am vrut să spun și lucrul acesta în acest week-end: de exemplu, dacă vine o soră căsătorită, și dorește să vorbească cu mine, atunci trebuie să solicit ca și soțul să fie prezent. Iar dacă un frate îmi cere să vorbesc cu el, fără ca soția lui să fie de față, atunci trebuie să-l

refuz – vremurile acelea au trecut! Se poate vorbi doar când sunt amândoi de față. Numai atunci pot fi ajutați amândoi. Înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul Său, înapoi la rânduiala biblică, și noi toți să ne supunem sub mâna tare a lui Dumnezeu.

Scumpe surori, cântați-ne o cântare, o invitație de a veni la Domnul, apoi ne vom ruga.

Ești tu pregătit, în acel ceas, când Domnul îți va lua acasă pe ai Lui?
Ai înțeles tu vestea, cum El Îi va răsplăti pe ai Lui
Când se va arăta în nori, într-o slavă minunată?
Eu n-o pot descrie cu cuvintele mele, dar inima-mi este bucuroasă.

Vom umbla pe străzi de aur, în patria cerească.
Minunatele sunt lucrările Sale, vom fi îmbrăcați în haine albe.

Poți tu să înțelegi dragostea pe care ți-o oferă Isus?
Ai avea tu pace, dacă Isus ar reveni astăzi?
El a pregătit locul pentru turma care-L așteaptă,
Care se luptă neîncetat pentru El cu credincioșie.
Va veni această zi făgăduită.

Vom umbla pe străzi de aur, în patria cerească.
Minunatele sunt lucrările Sale, vom fi îmbrăcați în haine albe.

N-a mai rămas nimic din acest trup, bațjocura a trecut,
Isus dorește să te iubească tot timpul - aceasta să fie lozinca mea,
Dorești tu să-l vezi cândva pe Isus? Doar El te poate duce în acest oraș frumos.
Trebuie doar să vii la El.

Vom umbla pe străzi de aur, în patria cerească.
Minunatele sunt lucrările Sale, vom fi îmbrăcați în haine albe.

Chemarea și alegerea merg chiar și mai departe.

„Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie”.

Acum aș dori să-i rog pe toți cei ce vor să fie botezați, să ridice mâinile. Știu că este cineva din Polonia... Vă rog veniți în față, toți cei ce doriți să fiți botezați. Mai este altcineva? Altceineva care dorește să

fie botezat? Folosiți-vă de această ocazie și urmați-l pe Domnul, ascultați-L. Se va merita să-L fi urmat pe Domnul, să-L fi crezut, să-L fi slujit, și să fi isprăvit alergarea prin credință.

Ți-ai dedicat tu viața Domnului? Amin. Tu ți-ai dedicat viața Domnului, scumpă soră? Tu de asemenea? Tu vorbești germana sau franceza? Câți ani ai, soră scumpă? Da... Noi botezăm [doar dacă cel care dorește să fie botezat] are minim 12 ani. Ea are 13... Da. Domnul a binecuvântat copilașii, dar cei mai mari au fost botezați. La fel procedăm și noi în acest loc. De ce am luat vârsta de 12 ani? Domnul nostru este amintit la Templu la vârsta de 12 ani, când a vorbit cu cărturarii despre Cuvânt. Mai înainte se vorbise despre dedicare, despre tăiere împrejur, apoi la vârsta de 30 ani El a început slujba – așa este scris – după cum a fost rânduit în Vechiul Testament (și anume ca slujitorii să-și înceapă slujba la 30 de ani⁷). Acest lucru a fost împlinit și cu Domnul nostru. Deci, sub călăuzirea Duhului, noi am făcut-o în acest mod chiar de la început.

Mai întâi trebuie să ne asigurăm că tinerii au avut o trăire cu Domnul, și că L-au primit ca Mântuitor personal, și după aceea să fie botezați.

În trei minute transmisiunea se va încheia. Să ne rugăm.

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima noastră și din tot sufletul nostru, pentru prezența Ta, pentru Cuvântul Tău, pentru lucrarea Duhului Sfânt. Îți mulțumim pentru ceea ce ai făcut în acest week-end în mijlocul nostru și pretutindeni.

Scumpe Domn, Tu dai claritate prin Adevăr, Tu te descoperi, vorbești, mântuiești, vindecă, binecuvântezi. Toate acestea le-ai făcut în acest week-end, în aceste două adunări, și prin credință noi Te putem cinsti. Noi Îți putem atinge poala hainei. Tu ești același, ieri și azi și în veci. Și noi Te rugăm, Doamne iubit, să aibă loc nu doar vindecări, ci și minuni, minuni de creație, prin puterea Ta. Noi credem tot Cuvântul Tău, și știm că din Tine iese putere. Când ai înviat, Tu ai spus: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”. Noi credem aceasta. Tu, Biruitorul de pe Golgota, ai purtat totul pe cruce – păcatele noastre sunt iertate, bolile noastre sunt vindecate. Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta.

⁷ Numeri 4.3

Acum ne rugăm pentru acești frați și surori care vor fi botezați, fii cu ei. Binecuvântează-l pe fratele Schmidt, care va boteza, binecuvântează-i pe toți cei ce vor fi botezați, confirmă-Ți Cuvântul în ei. De asemenea, să fie confirmat și „*apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru*”. Îți mulțumim, Doamne iubit, că zilele Bibliei sunt din nou aici. Mulțumim din nou pentru Cuvântul Tău, pentru descoperirea prin Duhul Sfânt, pentru buna înțelegere [a Cuvântului], pentru despărțire, pentru curățire, pentru sfințirea prin Adevăr. Cuvântul Tău este adevărul.

Binecuvântează-ne pe toți, și fii cu noi, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.